

Bruksela, 21 marca 2022 r.
(OR. en)

7407/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0076(NLE)

CLIMA 119
ENV 251
ENER 96
IND 82
COMPET 169
MI 215
ECOFIN 249
TRANS 163
AELE 13
CH 6

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	18 marca 2022 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 111 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w odniesieniu do zmiany załączników III i IV do umowy

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 111 final.

Załącznik: COM(2022) 111 final



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.3.2022 r.
COM(2022) 111 final

2022/0076 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w odniesieniu do zmiany załączników III i IV do umowy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w związku ze zmianą załączników III i IV do Umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych („umowa”) ma na celu połączenie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) z takim samym systemem funkcjonującym w Szwajcarii poprzez umożliwienie, aby uprawnienia wydane w jednym systemie mogły być przedmiotem obrotu i być wykorzystywane na potrzeby dostosowania się w drugim systemie, co rozszerzy możliwości łagodzenia zmiany klimatu. Umowa weszła w życie dnia 1 stycznia 2020 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 12 umowy jest odpowiedzialny za zarządzanie umową i zapewnienie jej wdrożenia. Może on podjąć decyzję o przyjęciu nowych załączników do umowy lub o wprowadzeniu zmian w już istniejących załącznikach. Może również omawiać zmiany w artykułach umowy, ułatwiać wymianę poglądów na temat prawodawstwa stron oraz dokonywać przeglądów umowy.

Wspólny Komitet jest organem dwustronnym składającym się z przedstawicieli Stron (UE i Szwajcarii). Decyzje podjęte przez Wspólny Komitet są zatwierdzane przez obie Strony.

Art. 13 ust. 2 umowy stanowi, że Wspólny Komitet może zdecydować o przyjęciu nowego załącznika lub zmianie obowiązującego załącznika do niniejszej umowy. Art. 8 ust. 2 umowy określa zasady postępowania z danymi szczególnie chronionymi, których bezprawne ujawnienie może w różnym stopniu przynieść szkodę lub stratę interesom Stron umowy, w tym państw członkowskich Unii Europejskiej. Dane te wymagają ochrony przed bezprawnym ujawnieniem w interesie bezpieczeństwa jednej ze Stron. Są one oznaczone przez Strony jako dane szczególnie chronione w celu ochrony danych szczególnie chronionych zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, poziomami wrażliwości i instrukcjami określonymi odpowiednio w załącznikach III i IV.

W drodze instrukcji bezpieczeństwa C(2019) 1904 „Oznaczanie szczególnie chronionych informacji jawnych i postępowanie z nimi” Komisja Europejska wprowadziła nowe klauzule tajności, które mają być stosowane przez jej służby. Ponieważ dana klauzula jest możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej wyłącznie w ramach Komisji, Komisja zaleciła zawarcie odpowiednich porozumień ze stronami trzecimi spoza Komisji w przypadku konieczności wymiany z nimi szczególnie chronionych informacji jawnych. Umowa, ustanawiająca

Wspólny Komitet i określająca jego zadania, zapewnia niezbędne i skuteczne ramy w tym celu.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Podczas swojego piątego posiedzenia, które odbędzie się w 2022 r., lub wcześniej w drodze procedury pisemnej zgodnie z art. 8 ust. 4 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu¹, Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany załączników III i IV do umowy („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest przywrócenie zgodności i spójności między przepisami prawnymi a ich praktycznym stosowaniem w celu ochrony danych szczególnie chronionych, w szczególności przed bezprawnym ujawnieniem lub utratą integralności. Przyjmując instrukcję bezpieczeństwa C(2019) 1904, Komisja Europejska zmieniła klauzule tajności szczególnie chronionych informacji jawnych do wewnętrznego użytku Komisji Europejskiej.

Dlatego należy zmienić załączniki III i IV do umowy w celu przywrócenia zgodności i spójności między przepisami prawnymi a ich praktycznym stosowaniem oraz w celu zabezpieczenia i dalszego zapewnienia sprawnych i skutecznych ustaleń roboczych po obu stronach, bez zagrożenia dla poziomów bezpieczeństwa.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron zgodnie z art. 13 ust. 2 umowy, który stanowi: „Wspólny Komitet może zdecydować o przyjęciu nowego załącznika lub zmianie obowiązującego załącznika do niniejszej Umowy.” Ponadto, zgodnie z art. 12 ust. 3 umowy po wejściu w życie decyzje podjęte przez Wspólny Komitet w sprawach przewidzianych w umowie są wiążące dla Stron.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Decyzja Rady na podstawie niniejszego wniosku Komisji określa stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji Wspólnego Komitetu, która ma zostać przyjęta w celu zmiany załączników III i IV do umowy.

W art. 9 ust. 2 umowy określono poziomy wrażliwości danych szczególnie chronionych, z których, zgodnie z załącznikiem III do umowy, Strony korzystają w celu identyfikacji danych szczególnie chronionych przetwarzanych i wymienianych w ramach umowy. Załącznik IV do umowy zawiera definicję poziomów wrażliwości ETS pod względem oceny poufności i integralności.

Potrzeba wymiany szczególnie chronionych informacji jawnych w ramach umowy za pomocą bezpośredniego powiązania rejestrów ustanowionego na mocy umowy wymaga zabezpieczenia niezbędnego poziomu ochrony w celu zminimalizowania ryzyka oszustw, wykorzystania niezgodnego z przeznaczeniem lub działalności przestępczej obejmujących rejestry, a także w celu reagowania na takie zdarzenia i ochrony integralności powiązania rejestrów oraz powiązanych rynków. W tym celu w umowie określono poziomy wrażliwości

¹ Decyzja nr 1/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionej Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z dnia 25 stycznia 2019 r. w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, dostępna pod adresem https://ec.europa.eu/clima/system/files/2021-07/20191201_ic_dec_rop_en.pdf oraz decyzja Rady (UE) 2018/1279 z dnia 18 września 2018 r., Dz.U. L 239 z 24.9.2018, s. 8.

i odpowiednie zasady postępowania z danymi szczególnie chronionymi na mocy umowy. Wyraźnie określono w niej klauzule tajności, które mają być stosowane na mocy umowy, identyczne z klauzulami tajności stosowanymi przed przyjęciem instrukcji bezpieczeństwa C(2019) 1904. Po przyjęciu instrukcji bezpieczeństwa C(2019) 1904 klauzule tajności obowiązujące obecnie w Komisji Europejskiej nie odpowiadają już klauzulom określonym w umowie i należy je ponownie uzgodnić. W instrukcji bezpieczeństwa C(2019) 1904 zalecono odpowiednie uzgodnienie z partnerami zewnętrznymi.

Rozwijanie prawidłowo funkcjonującego międzynarodowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla za pomocą oddolnych powiązań systemów handlu uprawnieniami do emisji stanowi dalekosiężny cel polityki UE i społeczności międzynarodowej, w szczególności jako sposób osiągnięcia celów w zakresie klimatu zawartych w porozumieniu paryskim. W związku z tym art. 25 dyrektywy ustanawiającej unijny system handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) umożliwia powiązanie EU ETS z innymi systemami handlu uprawnieniami do emisji, o ile systemy te są obowiązkowe, przewidują bezwzględne pułapy emisji i są ze sobą zgodne, jak ma to miejsce w przypadku systemu szwajcarskiego. Po wejściu w życie umowy w dniu 1 stycznia 2020 r. przywrócenie zgodności i spójności stanowi istotny krok w kierunku jej wdrożenia.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na podstawie prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym na podstawie art. 12 Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Akt, który Wspólny Komitet ma przyjąć, stanowi akt mający skutki prawne. Zgodnie z art. 12 ust. 3 Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych planowany akt będzie wiążący na podstawie prawa międzynarodowego.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

W związku z powyższym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do środowiska.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu zmienia załączniki III i IV do Umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, po jego przyjęciu należy opublikować go w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, w odniesieniu do zmiany załączników III i IV do umowy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia zawarła Umowę między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych („umowa”) decyzją Rady (UE) 2018/219³ i weszła ona w życie w dniu 1 stycznia 2020 r.
- (2) Zgodnie z art. 12 ust. 3 umowy Wspólny Komitet może przyjmować decyzje, które z chwilą ich wejścia w życie są wiążące dla Stron.
- (3) Podczas swojego piątego posiedzenia, które odbędzie się w 2022 r., lub wcześniej w drodze procedury pisemnej zgodnie z art. 8 ust. 4 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu⁴, Wspólny Komitet ma przyjąć decyzję dotyczącą zmiany załączników III i IV do umowy.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ponieważ decyzja w sprawie zmiany załączników III i IV do umowy będzie dla Unii wiążąca.

³ Dz.U. L 322 z 7.12.2017, s. 3.

⁴ Decyzja nr 1/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z dnia 25 stycznia 2019 r. w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, dostępna pod adresem https://ec.europa.eu/clima/system/files/2021-07/20191201_ic_dec_rop_en.pdf oraz decyzja Rady (UE) 2018/1279 z dnia 18 września 2018 r., Dz.U. L 239 z 24.9.2018, s. 8.

- (5) Należy przywrócić zgodność i spójność między przepisami prawnymi i ich praktycznym stosowaniem w celu ochrony danych szczególnie chronionych, w szczególności przed bezprawnym ujawnieniem lub utratą integralności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na piątym posiedzeniu Wspólnego Komitetu lub wcześniej w drodze procedury pisemnej zgodnie z art. 8 ust. 4 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu⁵, opiera się na projekcie aktu Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁵ Decyzja nr 1/2019 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z dnia 25 stycznia 2019 r. w odniesieniu do przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego, dostępna pod adresem https://ec.europa.eu/clima/system/files/2021-07/20191201_ic_dec_rop_en.pdf oraz decyzja Rady (UE) 2018/1279 z dnia 18 września 2018 r., Dz.U. L 239 z 24.9.2018, s. 8.